

Δημήτρης Σταμούλης

Με αφορμή την πολιτική δίωξη του καθηγητή **Χρήστου Ζαγανίδη**, προέδρου της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, που επιχειρείται από την συγχορδία των παρατάξεων ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ-ΠΑΜΕ, το [Πριν](#) είχε την ακόλουθη συζήτηση με τον αγωνιστή των Παρεμβάσεων.

Δέχεσαι μια πρωτοφανή για σωματείο επίθεση σαν πρόεδρος της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης. Πού αποσκοπεί αυτή η πρωτοβουλία των παρατάξεων ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), ΔΑΚΕ (ΝΔ) και ΠΑΜΕ (ΚΚΕ) να επιχειρούν την απομάκρυνσή σου από τη θέση του προέδρου;

Το καθοριστικό στοιχείο είναι η σκληρή μνημονιακή επίθεση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που μετά το ασφαλιστικό φέρνει νέα μέτρα, όπως αυτά που ψηφίζονται με τον «κόφτη». Παράλληλα έρχονται σαν μνημονιακά προαπαιτούμενα αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις ενάντια στο δημόσιο σχολείο. Η κυβέρνηση φοβάται το εκπαιδευτικό κίνημα που συγκρούστηκε σε όλη τη φάση της κρίσης και των μνημονίων, όχι μόνο με τις επιλογές των κυβερνήσεων, της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, αλλά και συνολικά. Ας μην ξεχνάμε ότι οι ΕΛΜΕ, στη Θεσσαλονίκη και γενικότερα, έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στις προσπάθειες συντονισμού των πρωτοβάθμιων σωματείων, στην αλληλεγγύη στους πρόσφυγες. Δεν είναι τυχαίο, αλλά οφείλεται στους αποφασιστικούς και διαρκείς αγώνες των εκπαιδευτικών, το γεγονός ότι ανάμεσα στα ελάχιστα μνημονιακά μέτρα που αναίρεσε η πρώτη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πριν το 3ο μνημόνιο ήταν η διαθεσιμότητα, η απόλυση δηλαδή, των 2.500 περίπου καθηγητών της τεχνικής εκπαίδευσης. Αυτή η αγωνιστική πορεία, που σφραγίστηκε από το ρεύμα των Παρεμβάσεων, χτυπιέται σήμερα με πρωτοβουλία του κυβερνητικού συνδικαλισμού, παλιού (ΔΑΚΕ) και νέου (ΣΥΝΕΚ), αλλά και του κομματικού που εκφράζει το ΠΑΜΕ. Αυτό δε βλέπει πέρα από την κομματική συσπείρωση

και τη διαμαρτυρία χωρίς αύριο, αφού πάντα θεωρεί ότι «δεν υπάρχουν οι όροι», ενώ σαν αντίπαλο έχει μόνο τις Παρεμβάσεις και την αγωνιστική τους πρόταση. Στην πράξη το ΠΑΜΕ στήνει πλάτη στο μπλοκ εξουσίας για να μετατρέψει τα σωματεία σε μηχανισμούς τύπου ΓΣΕΕ.

Γιατί ακριβώς σε κατηγορούν και πόσο βάσιμα είναι; Είναι λόγοι που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην καθαίρεση ενός προέδρου σωματείου;

Η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται σε δήθεν αντικαταστατικές ενέργειες του προέδρου και τελικά εννοεί τη στάση εναντίωσης στο ψευδοδιάλογο του υπουργού Παιδείας και συνολικά στην πολιτική κυβέρνηση-ΕΕ-ΔΝΤ. Έχοντας τοποθετηθεί πλέον υπέρ των μνημονίων και των επιλογών ΕΕ και ΟΟΣΑ, οι «κυβερνητικοί επίτροποι» στα σωματεία δεν συγχωρούν αυτούς που δεν αλλάζουν στάση απέναντι στα μνημόνια. Η ΔΑΚΕ αοριστολογεί περί «προβληματικού» προσώπου. Φυσικά όλα αυτά δεν στέκονται σαν καταστατικές παραβάσεις. Το ΠΑΜΕ που έτσι και αλλιώς δε στηρίζει τις αποφάσεις του σωματείου ούτε διακινεί τα υλικά του, έπρεπε να βρει κάτι άλλο. Με συκοφαντίες για την οικονομική διαχείριση παρουσιάζει τον πρόεδρο σαν καταχραστή και κλέφτη, χωρίς όμως να φέρνει ένα στοιχείο. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα περισσότερα από αυτά που ανακυκλώνει το ΠΑΜΕ αφορούν περιόδους που υπάρχουν εγκεκριμένοι οικονομικοί απολογισμοί. Ρίχνει λάσπη για τη διαχείριση της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, αν και υπάρχει έγκαιρη και αναλυτική ενημέρωση του κλάδου για το θέμα. Με βάση όλα αυτά δεν μπορεί να απομακρυνθεί ο πρόεδρος μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες του καταστατικού. Γι' αυτό μεθοδεύεται μια αντικαταστατική διαδικασία με τις παρατάξεις ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ-ΠΑΜΕ να «απειλούν» ότι θα χρησιμοποιήσουν τον ...κανονισμό της Βουλής! Πρόκειται για πρωτοφανείς διαδικασίες που δίνουν πάτημα στην κυβέρνηση, η οποία ετοιμάζει παρέμβαση στην λειτουργία των σωματείων με τις «εργαλειοθήκες» του ΟΟΣΑ.

Βλέπουμε ότι η δράση της Ε' ΕΛΜΕ για το προσφυγικό βρίσκεται στο επίκεντρο...

Είναι γεγονός ότι η κυβέρνηση έχει στοχοποιήσει την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες σε Πειραιά και Ειδομένη, όπως και κάθε δράση που θέτει το ζήτημα των ανοιχτών συνόρων ενάντια στην συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Έτσι ήρθε η γνωστή δίωξη του αγωνιστή εκπαιδευτικού Π. Αντωνόπουλου για τη δράση του Συντονισμού σωματείων για το προσφυγικό στον Πειραιά. Σε ό,τι αφορά την Ειδομένη πέρα από τα εμπόδια του κρατικού μηχανισμού, ήρθε το ΠΑΜΕ με τις συκοφαντικές, αλλά αόριστες καταγγελίες του για οικονομική κακοδιαχείριση να δημιουργήσει σκιές στη δράση του κινήματος αλληλεγγύης.

Ποιες αντιδράσεις προκάλεσε αυτή η επίθεση;

Όσοι από την εκπαιδευτική κοινότητα γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα δεν αμφιβάλλουν ότι χτυπιέται στο πρόσωπο του προέδρου η αγωνιστική δράση ενός σωματείου. Η πρωτοφανής ενέργεια προκαλεί σοκ, αγανάκτηση, αλλά και ένα ενθαρρυντικό κύμα αλληλεγγύης. Ήδη η γενική συνέλευση της ΕΛΜΕ, παρά την αποχώρηση ΔΑΚΕ και ΠΑΜΕ πήρε απόφαση στήριξης του προέδρου και απαιτεί να εφαρμοστεί το καταστατικό. Ανάλογες αποφάσεις έρχονται και από άλλες ΕΛΜΕ και σωματεία, ενώ μέχρι στιγμής πάνω από 500 εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι υπογράφουν το κείμενο στήριξης. Οι Παρεμβάσεις ανέδειξαν το θέμα στην πραγματική του διάσταση, ενώ το έθεσαν και στο ΔΣ της ΟΛΜΕ όπου οι άλλες παρατάξεις απέφυγαν να πάρουν θέση για να αποφύγουν το κόστος της αθλιότητας. Δε θα τους περάσει όμως.

Πηγή: ΠΡΙΝ